

Životopis Jaroslava Eliáše

Jaroslav Eliáš se narodil 13. ledna 1940 v Pardubicích. Když mu bylo pět let, zemřel mu otec, což bylo pro celou rodinu velmi těžké. Po této tragické události se přestěhovali do Liberce. Zde se mimo jiné naučil v umělecké škole hrát na klavír. Poté dostal možnost zkusit varhany, v jejichž studiu pokračoval na stejné škole. Po prvních neúspěšných přijímacích zkouškách byl přijat ke studiu lékařství v Praze.

Původně se chtěl stát chirurgem, ale nakonec ho osud dovedl k tomu, aby se stal dětským otorinolaryngologem (ORL). Nabídku přijal a začal pracovat v nemocnici v Jablonci nad Nisou. Po pěti letech se z rodinných důvodů musel přestěhovat do Prahy a přešel do Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kde se po revoluci stal primářem.

Po sametové revoluci se stal členem Řádu maltézských rytířů. Hrál na nejstarší varhany v České republice v Chrámu sv. Víta a v roce 1989 založil Společnost pro duchovní hudbu, jejímž je předsedou.

V roce 2010 obdržel Zlatou svatovojtěšskou medaili za své přínosy v oblasti medicíny a hudby. Je také jedním ze zakladatelů Maltézské pomoci, humanitární organizace spojené s Řádem maltézských rytířů.

Jaroslav Eliáš je ženatý a má šest dětí – pět dcer a jednoho syna.